

jeg ikke gøre, for jeg tror ikke, det tjener Sagen i saa Henseende at komme ind paa Detailler.

Ja, til disse Bemærkninger kan jeg — af Hensyn til, at man ønsker at slutte — indskrænke mig. Jeg tror ogsaa, vi nu ser saadan paa Sagen, at vi egentlig fra alle Sider ønsker at gøre noget. Betingelsen for, at vi kan komme sammen i et Arbejde, er vel den, at vi i nogen Grad alle kan løsgøre os fra Partihensynet. Men er det saaledes, at man fra socialdemokratisk Side vil benytte dette Forslag som et Skridt henimod den socialdemokratiske Samfundsordning, saa maa de Herrer hellere sige det ganske aabent og saa spare os al den Tid, der ellers vil gaa med i dette Udvalg. Jeg tror ikke, vi bliver færdige i Aar, for skal vi gøre det ordentligt, skal der arbejdes meget alvorligt med Spørgsmaalet, og jeg har en lille Anelse om, hvilke Studier man skal gøre i saa Henseende. Derfor, sig det meget hellere straks! Saa kan det jo blive — om de Herrer har Lyst til det — i den Form, det har nu; men jeg indtager for mit Vedkommende det Standpunkt, jeg tidligere har indtaget, og saa behøver vi ikke at spille saa forfærdelig megen Tid. Men kan de Herrer ogsaa fra socialistisk Side være med til at bidrage til noget, der vil være nyttigt for vort Samfund, som endnu, medens det er Tid, vil imødegaa en Fare, der truer det, saa tror jeg — med den saglige Tone, der er gaaet gennem hele Debatten her — paa en saadan Mulighed og skal for mit Vedkommende gøre alt, for at det kan blive en Virkelighed.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rode):

En meget stor Del af det ærede Medlem Hr. Kraghs Tale gik ud paa at forklare igen, hvorfor Venstre, som i 1919 havde fundet dette Forslag egnet, ikke mere fandt det egnet. Jeg skal ikke komme meget ind herpaa, det ligger jo klart for alle, hvorfor man ikke mere finder det egnet, det er mellemliggende politiske Begivenheder og en Tendens bort fra et tidligere Standpunkt, der har medført dette. Jeg vil dog gerne have Lov til imod en Kritik, som af det ærede Medlem Hr. Kragh er rettet mod Venstre i 1919, at forsvare dette Parti. Det ærede Medlems Ordførerskab gik i væsentlig Grad ud paa at fremstille Venstre i 1919 som temmelig forskræmt af Situationen og handlende uden egentlig at vide, hvad det gjorde. Lad nu dette være, som det være vil, det ærede Medlem kender jo sit Parti bedre end jeg, men naar det ærede Medlem kommer til den Anskuelse, at Ven-

stre, i det Øjeblik Partiet har sat alt ind paa at faa Loven af 7. August hævet og ved, at den forsvinder, saa samtidig skulde stemme for et Forslag, der gennemførte det samme System, hvorefter en Kommission raadede Indenrigsministeren, og denne derefter kunde administrativt iværksætte, hvad han blev raadet til — det er at gøre Venstre mindre forstandigt, end det dog var i 1919. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at denne Lov skulde træde i Stedet for Loven af 7. August 1914 overfor visse bestemte Forhold, som man den Gang mente, det var nødvendigt at have Statstilsyn med. Thi naar der tales om, at Indenrigsministeren efter Augustlovens Bortfald skal søge gennemført Foranstaltninger, kan der ikke tænkes og var der selvfølgelig ikke fra Venstres Side tænkt paa andet end at gennemføre dem ad den normale Vej, som findes til Tilvejebringelse af Foranstaltninger her i Landet, nemlig gennem Lovgivningen.

Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem i sit Forsvar for den Vending i Venstres Politik, som han i Grunden roser sig af at have gennemført, er kommet lidt for langt ud i Retning af at nedsætte sit Partis Stilling i 1919, og jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vel er ikke mange af dem, der sad i Udvalget, til Stede nu i Folketinget, men blandt dem, der i 1919 anbefalede dette Forslag og har underskrevet Betænkningen om, hvor nyttig denne Lovforanstaltning er, er dog det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som, saa vidt jeg ved, endnu er Partiets Formand.

Dernæst er det ogsaa urigtigt, naar det ærede Medlem mener, at jeg under Paavisningen af Venstres Stilling har henvist til Venstres Program. Det har jeg ikke gjort; jeg har citeret, at Jørgen Jensen (Kleis) har sagt: Det staar paa vort Program, og det er i Henhold til vort Program, vi tager denne anbefalende Stilling dertil. Det ærede Medlem siger videre, at der ikke staar noget i Programmet om et offentligt Tilsyn med visse Virksomheder. Det har jeg heller ikke paastaet. Det, jeg hævdede, var, at den daværende Indenrigsminister, der var Indenrigsminister, før det ærede Medlem Hr. Kragh blev det, har forklaret sin Stilling til Sagen paa følgende Maade — og det er en ordret Gengivelse: at Venstre gaar ind i denne Sag „ud fra en afgjort principiel Tilslutning til det, hvori vi fra Venstres Side har set dette Lovforslags Hovedtanke, nemlig et offentligt Tilsyn med eventuelt trustlignende Virksomheder.“ Det er Venstres daværende Indenrigsminister, som siger, at et Tilsyn dermed er det